

ת"ד 2321/12/12 - מדינת ישראל נגד רפאל שמר

05 פברואר 2015

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 2321-12-12 מדינת ישראל נ' שמר
כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
רפאל שמר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גב' לי קמחי לוי

ב"כ הנאשם - עו"ד תומר גונן

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של אי מתן זכות קדימה לרכב בפנייה שמאלה- עבירה על תקנה 64(א)(2) לתקנות התעבורה וסעיף 38(3) לפקודת התעבורה, גרימת נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף - עבירה בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה ונהיגה רשלנית - עבירה לפי ס' 62(2) ו- 38(2)+(3) לפקודת התעבורה.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.03.12 בשעה 07:00 לערך, נהג הנאשם ברכב פרטי בשד' יצחק רבין בקרית אתא, ובהגיעו לצומת עם רח' השוק פנה שמאלה וחסם את דרכו של אופנוע משטרה נהוג בידי מר וקנין יוסף אשר הגיע מימין וכלי הרכב התנגשו. כתוצאה מהתאונה נחבל בגופו מר וקנין יוסף חבלות של ממש, וכן נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.
3. הנאשם כפר באחריותו להתרחשות התאונה.

לא שנויים במחלוקת

עמוד 1

- כיווני נסיעת הרכבים.
- מעורבותו של הנאשם בתאונה עם האופנוע, בזמן ובמקום המפורטים בכתב האישום.
- תוצאות התאונה.

במחלוקת

- שדה הראייה שעמד לנאשם לכיוון ממנו הגיע רוכב האופנוע.
- מהירות נסיעת האופנוע.
- מרחק האופנוע מהצומת עת החל לעקוף את המשאית.
- שאלת אחריותו של הנאשם לגרימת התאונה. לטענת הנאשם רובץ לפתחו של נהג האופנוע אשר נסע במהירות, ביצע עקיפה של משאית ארוכה לפני הצומת במקום בו שדה הראייה מוגבל.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את העדים, עיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.
5. למעשה גרסת נהג האופנוע וגרסת הנאשם אינן שונות במהותן בכל הנוגע לאופן התרחשות התאונה כפי שיפורט להלן:

גרסת רוכב האופנוע המעורב בתאונה רס"ב וקנין יוסף (עד תביעה מס' 1)

6. בבית המשפט העיד: "הייתי בתפקיד באותו אירוע, אך אני הנפגע בתיק. יצאתי מתחנת זבולון בבוקר. נסעתי על אופנוע משטרתי. אני ביחידת האופנועים. נסעתי לכיוון נצרת כללי. כשהגעתי לקריית אתא מביאליק פניתי שמאלה ברמזור לכיוון ביה"ס לשוטרים. הייתי בנתיב הימני. היה לפני משאית כבדה. עברתי לנתיב השמאלי אחרי שהסתכלתי. נסעתי לכיוון כללי ביה"ס לשוטרים. ראיתי צבע רכב וזהו. לא הספקתי אפילו לבלום ונכנסתי ברכב ועפתי באוויר ונפלתי קדימה. נשברו לי שתי הידיים, צוואר, כתף. הייתי חודשיים בביה"ח. חצי שנה בסיעודי, ועד עתה אני בשיקום. יד שמאל לא מתפקדת. יד ימין מתפקדת ב-80 אחוזים." (עמ' 14 שורות 9-15 לפרוטוקול). נשאל לכיוון הגעת רכב הנאשם והשיב: "לפי הכביש יש רק כיוון אחד. רק ממול. ככה זה נראה לי. לא ראיתי אותו בפועל מאיפה הוא הגיע." (עמ' 14 שורות 27-28 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית אישר כי במקום היו עבודות בכביש. לא זכר אילו תמרורים היו בכיוון נסיעתו והאם הוצב במקום תמרור האוסר עקיפה. אישר גרסתו במשטרה לפיה נסע במהירות של 40-50 קמ"ש. לשאלה כיצד זכר זאת השיב: **"זה היה כביש משובש. לפי זה אני יודע. איפה שמותר לנסוע."** (עמ' 16 שורה 12 לפרוטוקול). לטענה לפיה עקף בצומת בניגוד לחוק השיב: **"אני עקפתי 50, 60 מטרים לפני הצומת... לא הספקתי אפילו לעקוף. אני הייתי תוך כדי עקיפה כשהתאונה התרחשה."** (עמ' 16 שורות 21-23 לפרוטוקול). שוב נשאל מדוע עקף בצומת והשיב כי התאונה לא הייתה בצומת וכאשר הוצג בפניו תרשים הבוחן השיב: **"זה צומת T. כשאני עברתי לנתיב השמאלי נסעתי במקביל למשאית. היא הייתה משאית ארוכה. כשהרכב פנה שמאלה אז הייתה ההתנגשות. לא ראיתי את המכה ולא שום דבר. רק הרגשתי את הבום ועפתי."** "...נכון. ראיתי את הרכב ונכנסתי בו, כי לא היה לי לאן לברוח. אני מודה שראיתי אותו, אבל זה הדבר האחרון שראיתי." (עמ' 16 שורה 27 - עמ' 17 שורה 2 לפרוטוקול). אישר כי הבוחן לא יצא עמו לשטח וכי המשאית שעקף הייתה מסוג פול טריילר.

7. עדותו של נהג האופנוע לא נסתרה בשום שלב במסגרת חקירתו הנגדית וכן תאמה ברובה את עדותו במשטרה אשר הוגשה לבקשת ההגנה (נ/2). בנוסף עדותו לא נסתרה על ידי הנאשם והיא אף מתיישבת עם עיקריה כפי שיפורט בהמשך.

בנוסף, ההגנה לא חלקה בסיכומיה על אמינותו של רוכב האופנוע ולא הצביעה על סתירות כלשהן בעדותו. בנסיבות אלו אני נותן אמון בעדותו ומאמצה.

עדות הנאשם

8. בבית המשפט העיד הנאשם: **"... ירדתי מרח' בגין לדרך רבין ורציתי לפנות שמאלה לכיוון השוק. פניתי שמאלה. הדרך נעה ממזרח לכיוון מערב ורציתי לפנות שמאלה לכיוון דרום. בין הנתיבים לבין זה שהולך מערבה לבין זה שהולך מזרחה, יש מעבר של עבודות בכביש והרחיבו שם נתיבים למטרונית. פניתי שמאלה במרחב. חיכיתי לתנועה שתעבור ואז התחלתי לעבור. יש שני נתיבים לכל כיוון. ברגע שלא הייתה תנועה בנתיב השמאלי התחלתי לעבור. הייתה מכונית ואחריה משאית. ברגע שהתחלתי לעבור פתאום הופיע אופנוע ונכנס בי. נעצרתי מיד. הנהג עף מעבר למכונית. עצרתי את המכונית וירדתי לראות מה קורה עם הנהג, וראיתי שהוא בהכרה ומדבר. זהו."** (עמ' 21 שורה 16-23 לפרוטוקול). נשאל למהירותו נסיעתו והשיב: **"מהירות אפס."** (עמ' 21 שורה 25 לפרוטוקול). לסיבה שלא הבחין ברוכב האופנוע העיד: **"קשה לי להסביר מדוע לא ראיתי. התחלתי והייתה רק משאית לפי מה שראיתי באותו רגע. פתאום כנראה הופיע מאחורי המשאית ונכנס בי."** (עמ' 22 שורות 1-2 לפרוטוקול). נשאל לגבי התנועה טרם כניסתו לצומת והשיב: **"כשנעצרתי לפני שנכנסתי לנתיב, הייתה תנועה גדולה. גם בעדות שלי אמרתי. היו מכוניות ומשאיות עצרתי."** (עמ' 24 שורות 7-8 לפרוטוקול). לגבי מרחק המשאית מהצומת בזמן כניסתו לנתיב השמאלי בצומת השיב: **"משהו כמו 20-30 מטרים. היא הייתה בנתיב הימני."** **"... עצרתי עד שהכביש התפנה, ועד שהנתיב השמאלי היה פנוי לגמרי התחלתי להתגלגל."** (עמ' 24 שורות 10-15 לפרוטוקול). הופנה לגרסתו במשטרה לפיה הבחין באופנוע המשטרתי מגיע מימין במרחק של 20 מ' ממנו והשיב: **"זה נכון שאני חתום. לגבי התוכן - התחלתי לפנות שמאלה וזה לא מדויק. אמרתי שפניתי שמאלה הרבה"**

לפני. "...זה לא בדיוק משקף את מה שהיה בפועל, כי הייתה עדין משאית מימין. בנתיב השמאלי לא היו רכבים. בימני הייתה רק המשאית. חיכיתי שהיא תעבור." לשאלה מתי הבחין לראשונה באופנוע השיב: "ברגע שהוא התנגש בי." היו מכוניות שנסעו. עמדתי פה עד שהתפנה כמעט כל הכביש. עמדתי לפני שנכנסתי. הסתכלתי ימינה והמתנתי עד שהתפנתה התנועה. אז נסעה משאית בצד ימין, בנתיב הימני, מימין לי. אני התקדמתי לתוך הנתיב השמאלי כשהמשאית הייתה בנתיב הימני 20 מטרים בצומת, ואז האופנוע התנגש בי." (עמ' 24 שורה 26 - עמ' 25 שורה 25 לפרוטוקול). לטענה לפיה לא סיפר בחקירתו במשטרה על קיומה של המשאית השיב: "הוא כתב את זה ולא הייתי ממוקד...נכון. כנראה שלא אמרתי." "...לא יכול להסביר מדוע זה לא מופיע. כנראה שכן אמרתי את זה. " (עמ' 25 שורות 10-4 לפרוטוקול). לשאלה כיצד לא נפגע מהמשאית השיב: "כי היה לה מספיק מקום לעבור בנתיב הימני." (עמ' 25 שורה 27 לפרוטוקול).

מגרסת הנאשם ניתן ללמוד כי עצר את רכבו באופן מוחלט לפני הפנייה שמאלה כאשר מימין לו בכיוון הגעת האופנוע הגיעה משאית בנתיב הימני וכאשר זו הייתה במרחק של כ- 20 מטר מהצומת החל הנאשם להיכנס עם רכבו לצומת. בשלב זה פגע בו האופנוע בדופן הימנית קדמית של רכבו. עוד ניתן ללמוד מגרסת הנאשם בבית המשפט כי לא הבחין באופנוע עד לרגע הפגיעה. בהקשר זה יצוין כי בהודעתו במשטרה מסר כי הבחין באופנוע ממרחק של 20 מ' לפני הפגיעה.

9. באופן כללי אני נותן אמון בגרסת הנאשם אשר מתיישבת עם הראיות בתיק ועם גרסת נהג האופנוע. גרסתו לא נסתרה וניכר כי העיד בצורה כנה ללא ניסיון להתחמק ממתן תשובות גם כאשר אלו כלל אינן נוחות להגנתו. אין בעובדה שהנאשם לא מסר במסגרת הודעתו במשטרה על קיומה של המשאית, כדי להפחית ממשקל עדותו. הסברו של הנאשם לפיו היה לחוץ והמום בזמן גביית הודעתו בזירת התאונה, מתקבל על הדעת ואין לצפות ממנו לציין כל פרט ופרט מהאירוע כשהוא נחקר בזירת התאונה, בפרט כאשר המשאית עצמה לא הייתה מעורבת בתאונה והמשיכה בדרכה. כך או כך, גרסתו מתיישבת גם עם גרסת רוכב האופנוע אשר העיד על קיומה של משאית בנתיב הימני.

שדה הראייה שהיה לנאשם לכיוון ממנו הגיע האופנוע

10. הבוחן רס"ב נאדי מזאריב פירט בדו"ח הבוחן את אופן ביצוע ניסוי שדה הראייה וציין כי עשה שימוש באופנוע משטרתי הדומה לסוג וגודל האופנוע המעורב ועליו שוטר לבוש במעיל שחור. ממצאיו היו כי כאשר רכב הנאשם היה במרחק של 1.4 מ' מקו הצומת ניתן היה להבחין ברוכב האופנוע ממרחק של 70 מטר וכאשר הרכב היה בקו הצומת ניתן להבחין ברוכב האופנוע ממרחק של 100 מ' ללא הפרעה. המרחקים נמדדו באמצעות גלגלת והנאשם עצמו השתתף בניסוי ואישר כי הוא מבחין ברוכב האופנוע כאשר זה היה במרחק של 100 מ' ממנו (ראה דו"ח בוחן ת/6 ס' 4 תחת "ניסוי שדה ראייה").

בבית המשפט חזר הבוחן על אופן ביצוע ניסוי שדה הראייה ולטענה לפיה היה עליו להציב משאית במסגרת ניסוי שדה

הראייה כפי גרסת רוכב האופנוע השיב: "לא, וזה לא רלוונטי. אני עשיתי בדיקה כוללת לכל המצב. באותו מצב של שדה הראיה, ניתן להבחין גם בנתיבה ימני וגם בשמאלי, וזה לא משנה בכלל אם האופנוע היה בנתיב ימני אחרי משאית, צריך לראות אותו, ואם היה בשמאלי, גם צריך לראות אותו..." "אם הוא נסע מאחורי המשאית הוא צריך לראות. אם הוא נוסע לבד ואופנוע מתקרב, מן הסתם שכשהוא התחיל לעקוף היה מרחק שהוא סביר." (עמ' 7 שורות 10-20 לפרוטוקול).

11. הנאשם עצמו נשאל ביחס לניסוי שדה הראייה והשיב: "הוא העלה אותי לניידת במקום של הנהג והתקדמנו קצת והוא אמר לי אם אני רואה את הכביש פנוי. הכביש היה פנוי. כך אמרתי. כך היה הניסוי..." "הכביש היה פנוי. הוא הכניס אותי לתוך הניידת. היה אופנוע משטרתי שהוא העמיד במרחק של 100 מטרים כשהכביש פנוי, ובוודאי שהבחנתי בו." (עמ' 23 שורה 9 - עמ' 24 שורה 26 שורה 24 לפרוטוקול). בחקירתו הנגדית העיד ביחס לשדה הראייה כי: "היו שלטים ורואים. יש שלטים ויש חומת בטון והם הסתירו את מי שבא מימין." (עמ' 23 שורה 23 לפרוטוקול). לטענה לפיה היה לו שדה ראייה ימינה למרחק של 100 מ' השיב: "אכן כך, אבל כשהכביש פנוי. כשהכביש לא פנוי, שדה הראיה אינו פתוח. אני מתכוון שהוא לא היה פנוי בגלל המשאית." (עמ' 23 שורות 25-26 לפרוטוקול). לאפשרות לפיה המשאית לא הסתירה את האופנוע והשיב: "נכון, אבל השאלה מתי הוא יצא מאחורי המשאית לפני הצומת" (עמ' 22 שורה 22 לפרוטוקול).

מעדות הנאשם ומניסוי שדה הראייה עולה כי למרות קיומה של חומת הבטון לאורך הנתיב הימני ניתן היה להבחין ברוכב האופנוע כל עוד לא היה מוסתר על ידי המשאית.

12. במסגרת פרשת ההגנה לא הוצגו ראיות לסתור וגם בסיכומיה לא טענה ההגנה לשדה ראייה אחר מזה שנקבע על ידי הבוחן. עיקר טענת ההגנה מופנה לעובדה שניסוי שדה הראייה לא בוצע כאשר מוצבת משאית במסלול הימני.

13. יש טעם בטענת ההגנה ואינני סבור כמו הבוחן כי היה על הנאשם להבחין ברוכב האופנוע כאשר זה נוסע מאחורי המשאית, זאת, מהטעם שמדובר ברכב גבוה ורחב החוסם חלק ניכר משדה הראייה ביחס לרכבים שנוסעים מאחוריו, בוודאי ביחס לאופנוע. בנוסף לא בוצע ניסוי שדה ראייה תואם עם המשאית ודברי הבוחן לפיהם ניתן להבחין באופנוע גם כאשר הוא נוסע מאחורי המשאית הינם בגדר השערה בלבד. במצב דברים זה יש להניח לטובת הנאשם כי יכול היה להבחין ברוכב האופנוע רק בשלב בו האופנוע יצא לעקיפה ועבר לנתיב השמאלי.

14. מכאן שאורך שדה הראייה הרלוונטי במקרה הנדון אינו 100 מ' ואף לא 70 מ', אלא 50 מ' שהוא המרחק בו רוכב האופנוע יצא לעקיפת המשאית. מדובר במחצית מאורך שדה הראייה שנקבע וגם ההגנה לא חלקה על כך כי ממרחק זה ניתן היה להבחין באופנוע כשהוא בנתיב השמאלי.

15. בנסיבות אלו אני קובע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם יכול וצריך היה להבחין ברוכב האופנוע מרגע יציאתו לעקיפה בנתיב השמאלי במרחק של 50 מטר מהצומת ועד לרגע התאונה.

מהירות נסיעת האופנוע

16. מעדותו של נהג האופנוע כמצוטט לעיל עולה כי נהג במהירות של 40-50 קמ"ש. זו גם הייתה גרסתו במסגרת חקירתו במשטרה אשר הוגשה לבקשת ההגנה (נ/ש' 6). גרסתו זו לא נסתרה בשום שלב.

17. הנאשם עצמו לא יכול היה להעיד על מהירות שונה. כאמור, בבית המשפט מסר כי לראשונה הבחין באופנוע רק ברגע הפגיעה. אמנם בשלב מסוים בעדותו ציין הנאשם כי לא הבחין באופנוע מאחר וזה: **"...בא במהירות גבוהה."** **"זה היה חלקיקי-שנייה לפני שהוא פגע בי כשהבחנתי בו."** (עמ' 26 שורות 1-3 לפרוטוקול)., אך כאמור, באותה עדות מסר כי הפעם הראשונה בה הבחין באופנוע הייתה ברגע הפגיעה ומכאן שלא יכול היה להעיד על מהירותו.

במסגרת הודעתו במשטרה מסר הנאשם כי הבחין בו ממרחק של 20 מ' ולא התייחס למהירות נסיעתו ולא טען כי האופנוע נסע במהירות מופרזת.

18. במסגרת הדיון העלתה ההגנה בפני הבוחן טענה לפיה הנזקים בכלי הרכב מלמדים על מהירות גבוהה יותר והשיב: **"הצמיג עצמו של האופנוע נתקע בבית של הכנף, ומפה אי אפשר להסיק שום מסקנה, רק ממקום האימפקט אפשר להסיק מסקנה. מדובר באופנוע משטרתי..."** (עמ' 11 שורות 12-13 לפרוטוקול).

מטעם ההגנה לא הוגשה כל חוות דעת מומחה בעניין ולמעשה לא הובאה כל ראיה לתמוך בטענה לפיה נזקי הרכבים מלמדים על כך שמהירות רוכב האופנוע הייתה גבוהה מ- 50 קמ"ש.

אמנם בתמונות ניתן לראות כי הגלגל הקדמי של האופנוע חדר כמעט כולו לרכב הנאשם, אך הפגיעה הייתה בדיוק בחלל/רווח שבין כנף הרכב לצמיג הרכב, דבר שאפשר את חדירת גלגל האופנוע בקלות יחסית ואין בכך כדי ללמד על מהירות האופנוע.

19. מעבר לנדרש יצוין, כי גרסת נהג האופנוע לפיה נהג במהירות של 50 קמ"ש מתיישבת עם העובדה שהחל בעקיפת המשאית במרחק של 50-60 מ' מהצומת ולא סיים את עקיפתה עד לרגע התאונה למרות נסיעתה האיטית של המשאית.

20. מכל האמור לעיל אני קובע כי מהירות האופנוע הייתה כ- 50 קמ"ש ובכל מקרה לא מדובר במהירות מופרזת או מהירות הגבוהה באופן משמעותי מהמותר.

המרחק בו היה האופנוע מהצומת עד שהחל לעקוף את המשאית

21. מעדותו של רוכב האופנוע כמצוטט לעיל, היה במרחק של 50-60 מ' מהצומת עת עבר לנתיב השמאלי לצורך עקיפת המשאית. הדברים מתיישבים גם עם גרסתו במשטרה אשר הוגשה כמוצג מטעם ההגנה (נ/2). כאמור, נתתי אמון בגרסת רוכב האופנוע והדברים נכונים גם ביחס לסוגיה זו.

22. ההגנה מצידה לא הביא כל ראיה לסתור והנאשם עצמו לא העיד אחרת. כאמור הנאשם העיד בבית המשפט כי לא הבחין באופנוע עד לרגע התאונה ובהודעתו במשטרה מסר כי הבחין באופנוע כ- 20 מ' לפני הפגיעה. בנוסף לא העיד בבית המשפט ולא מסר במשטרה כי הבחין בשלב בו האופנוע יצא לעקיפה.

מחדלי החקירה ומשמעותם

23. לטענת ההגנה קיימים מספר מחדלי חקירה מהותיים שיש בהם כדי לפעול לטובת הנאשם: לא בוצעה הצבעה עם נהג האופנוע בכל הנוגע לנקודה בה החל לעקוף את המשאית, לא אותר נהג המשאית הנעקפת על מנת לקבל את גרסתו, הבוחן לא בירר קיומה של מערכת ניווט באופנוע שייתכן והיה בה כדי ללמד על מהירות נסיעתו עובר לתאונה, לא נבדק קיומם של תמרורים בכיוון הגעת האופנוע, לא בוצע ניסוי שדה ראיה עם המשאית והנאשם נחקר בזירת התאונה ולא בתחנת המשטרה.

לא בוצעה הצבעה עם נהג האופנוע ביחס למקום בו החל לעקוף את המשאית

הצבעה בשטח עם הנהגים המעורבים אכן רצויה, אך אינה מחויבת בכל תיק ותיק. קיימים מקרים בהם הצבעה הינה פעולה מתחייבת. כך לדוגמא כאשר העד אינו יכול במסגרת חקירתו להעריך מרחקים ועולה הצורך לצאת לשטח כדי שיצביע על אותה נקודה. במקרה הנדון רוכב האופנוע לא התקשה בהערכת המרחק ולא היה הכרח לצאת עמו לשטח או לעמת אותו עם נתון אחר או לקיים חקירה נוספת בעניין. גרסת נהג האופנוע נגבתה והוא מסר מפורשות כי החל לעקוף את המשאית במרחק של כ- 50-60 מ' מהצומת. לא מדובר ב"נתון חסר" או כזה שהבוחן התעלם ממנו.

שאלת קיומה של מערכת ניווט באופנוע

24. הבוחן נשאל בעניין ולא ידע להשיב (עמ' 11 ש' 15 לפרוטוקול). רוכב האופנוע לא נשאל על כך בחקירתו הנגדית. טענת ההגנה לאפשרות קיומה של מערכת שכזו, הינה בגדר השערה בלבד. בהקשר זה, הנטל על ההגנה להראות לכל הפחות קיומה של מערכת שכזו ומדובר בבדיקה פשוטה יחסית - ניתן היה לשאול את רוכב האופנוע או לדרוש ממשטרת ישראל מפרט האופנוע - עובדה שחלוף הזמן לא מנע בירורה. אילו קיומה של אותה מערכת היה מוכח ולו ברמה הנדרשת מנאשם בהליך פלילי, כי אז היה באי

בדיקת נתוני אותה מערכת כדי להוזה מחדל חקירתו.

לא נבדק קיומם של תמרורים (איסור עקיפה הגבלת מהירות) בכיוון נסיעת האופנוע

25. לטענת ההגנה הבוחן לא בדק קיומם של התמרורים הנ"ל בכיוון נסיעת האופנוע. בבית המשפט העיד הבוחן: **"עד למאה מטרים בכיוון הגעת האופנוע לא היה שום דבר"** (עמ' 6 שורה 14 לפרוטוקול). בדו"ח הבוחן צוין כי לא קיימים תמרורים במקום (ת/6 ס' 13). בתמונות שצולמו על ידי הבוחן לא ניתן להבחין בתמרורים מכיוון הגעת האופנוע (ת/8 תמונה 17). מכאן, שניתן לקבוע כי תמרורים שכאלו לא היו קיימים בסמוך לצומת בכיוון הגעת האופנוע. אשר לאפשרות קיומם של תמרורים במרחק רב יותר מהצומת, הרי שהדבר לא נבדק על ידי הבוחן.

לבקשת הסנגור בתאריך 26.5.15, ניתנה החלטה לפיה משטרת ישראל תאפשר לו לקבל לידיו את תכנית התמרור במקום. יש להניח שהסנגור פעל לקבלת המסמכים הרלוונטיים ואילו היו תומכים בהגנת הנאשם היה מגישם. בנסיבות אלו ספק אם מדובר במחדל מצד הבוחן, ובכל מקרה מדובר בשאלה שניתן היה לבררה במהלך שמיעת הראיות ויש להניח כי הסנגור אכן פעל בעניין כפי שהצהיר.

לא בוצע ניסוי שדה ראייה עם משאית בנתיב הימני

26. סוגיה זו כבר נדונה כנ"ל. כאמור, קבעתי כי יש להניח לטובת הנאשם כי יכול היה להבחין ברוכב האופנוע רק ממרחק של 50 מ' עת האחרון יצא לעקיפה, ולא ממרחק של 100 מ'.

הנאשם לא נחקר בתחנת המשטרה

27. אין מחלוקת כי הנאשם לא נחקר בתחנת המשטרה אלא בניידת בזירת התאונה זמן קצר לאחר התרחשותה. קבלת גרסה מפורטת בזירת התאונה אינה מהווה מחדל חקירתי, עם זאת, אין ספק כי היה על הבוחן לכל הפחות לזמן את הנאשם לחקירה נוספת במשטרה ולא להסתפק בקבלת גרסתו בשטח. בנסיבות אלו אין מקום לקבוע כפי טענת המאשימה, כי גרסת הנאשם בבית המשפט או חלקים ממנה הינם בגדר "עדות כבושה" ואין בעובדה שהנאשם החסיר פרט כזה או אחר במסגרת הודעתו במשטרה כדי לפגוע במהימנותו.

לא נעשו פעולות לאיתור נהג המשאית הנעקפת

28. אכן מדובר בעד פוטנציאלי. עם זאת, קיומה של המשאית נודע לבוחן לראשונה מפי נהג האופנוע לאחר

ששחרר מבית החולים, 19 ימים לאחר התאונה והסיכוי לאתרו בנקודת זמן זו היה נמוך הגם שהיה מקום למאמץ חקירתי גם בשלב מאוחר זה. הנאשם עצמו לא ציין קיומה של המשאית במסגרת חקירתו בזירת התאונה, כך שכל שמדובר במחדל חקירתי, הוא מונח במידה לא מבוטלת לפתחו של הנאשם. בהקשר זה יובהר כי לא מדובר ברכב שהיה מעורב בתאונה עצמה ו/או ברכב שנטען כי נהגו תרם באופן כלשהו לגרימת התאונה, אלא במי שייתכן והבחין בתאונה. בנסיבות אלו לא ניתן לומר כי מדובר במחדל חקירה מהותי כאשר עצם ואופן התרחשות התאונה אינם שנויים במחלוקת.

ער אני לאפשרות לפיה ייתכן ונהג המשאית יכול היה להעריך את מהירות האופנוע והמיקום בו האופנוע החל לעקפו, כל זאת בהנחה והבחין במתרחש מאחוריו באמצעות המראה השמאלית. כאמור לעיל, נתונים אלו אינם נתונים חסרים או נתונים אשר ביחס אליהם הנאשם העיד אחרת מנהג האופנוע ואין מניעה לקבוע ממצאים פוזיטיביים על סמך הראיות המצויות בתיק.

תוצאות מחדלי החקירה הנטענים

29. בנסיבות המפורטות לעיל, אני סבור כי מרבית טענות ההגנה אינן מלמדות על מחדלי חקירה מהותיים ובכל מקרה לא מדובר ב"חסר ראייתי" או במצב דברים בו קופחה הגנתו של הנאשם או נפגעה יכולתו להוכיח את גרסתו.

שאלת אשמתו של הנאשם

30. אין חולק כי זכות הקדימה היתה נתונה לרוכב האופנוע אשר המשיך ישר בנתיב נסיעתו כשהוא מגיע מימין לנאשם - ראה לעניין זה **תקנה 64(א)** לתקנות התעבורה. כאמור ההגנה לא חלקה בעניין.

31. טענת ההגנה המרכזית של הנאשם נוגעת להתנהגותו של רוכב האופנוע אשר החל לעקוף את המשאית לפני הצומת כאשר התאונה התרחשה שהאופנוע מצוי עדיין במהלך עקיפת המשאית. בנסיבות אלו טוען הנאשם כי האשמה המרכזית לגרימת התאונה מונחת לפתחו של רוכב האופנוע.

בהקשר זה הפנה הסנגור במהלך הדיונים לתקנה **47(ה)(4)** לתקנות התעבורה הקובעת כי: "**נוהג רכב לא יעקוף, לא ינסה לעקוף ולא יסיט את רכבו שמאלה או ימינה כדי לעקוף רכב או בעל חיים באחד מאלה: (4) הוא עובר בתוך צומת, או אינו משלים את העקיפה לפני הגיעו לצומת.**" בהתאם טען, כי רוכב האופנוע עבר על הוראות החוק עת ביצע עקיפה לפני ובתוך הצומת. לכאורה, צודק הסנגור, עם זאת, התקנה הנ"ל אינה עומדת לבדה ולמעשה הותקן לה סייג כמפורט בתקנה **47(ו)** לתקנות התעבורה אשר קובעת כי: "**הוראות פסקה (4) בתקנת משנה (ה) לא תחול על: (1) עקיפה בכביש שיש בו שני נתיבים**

או יותר באותו כיוון הנסיעה". אין חולק כי בכיוון נסיעת האופנוע קיימים שני נתיבי נסיעה ובהתאם יש לקבוע כי רוכב האופנוע נסע כחוק והיה רשאי לעקוף את המשאית גם בהתקרבו לצומת ואף בתוכו.

32. במסגרת סיכומיו לא חזר הסנגור על טענתו זו, כפי הנראה לאור קיומה של תקנה 47 (ו) (4) הנ"ל. במקום זאת, הפנה לתקנה 21 (א) לתקנות התעבורה אשר קובעת כי: "כל עובר דרך חייב להתנהג בזירות" וטען כי רוכב האופנוע התרשל בכך שנהג במהירות מופרזת ויצא לעקיפה בסמוך לצומת. אין לקבל טענת ההגנה בהקשר זה. ראשית, אימצתי כאמור לעיל את גרסת נהג האופנוע לפיה נהג במהירות של כ- 50 קמ"ש ואין לומר כי תנאי הדרך לא אפשרו נהיגה במהירות זו שהיא אף המהירות המותרת במקום. שנית, תקנה 47 (ו) (1) הנ"ל מתירה עקיפה כאמור. משקיימת תקנה ספציפית המתירה עקיפה, לא ניתן לומר כי רוכב האופנוע נהג ברשלנות רק משום ביצוע פעולת העקיפה.

33. האשמה לתאונה רובצת כולה לפתחו של הנאשם אשר לא הבחין ברוכב האופנוע עד לרגע הפגיעה בו או סמוך מאוד לה, למרות שלא הייתה כל מניעה להבחין בו. ויודגש, כי נקודת יציאת האופנוע לעקיפה במרחק של 50 מ' מצומת מצויה עמוק בתוך שדה הראייה שהיה לנאשם לכיוון הגעת האופנוע ובשלב זה היה חייב להימנע מכניסה לצומת.

בהקשר זה יודגש, כי גרסת נהג האופנוע לפיה הנאשם נכנס לצומת וחסם את דרכו כשהוא קרוב אליו ואינו יכול למנוע את התאונה, מתיישבת עם גרסת הנאשם במשטרה לפיה הבחין ברוכב האופנוע כאשר זה היה במרחק של 20 מ' ממנו (ת/7 ש' 19). בנסיבות אלו יש לקבוע כי התאונה התרחשה מיד עם כניסת הנאשם לצומת וכדברי הנאשם: "ברגע שהתחלתי לעבור פתאום הופיע אופנוע ונכנס בי" (עמ' 21 שורה 21 לפרוטוקול). מכאן שהנאשם נכנס לצומת כאשר האופנוע נמצא קרוב מאוד לצומת ובתחום שדה ראייתו.

34. כניסתו של הנאשם לצומת וחסית נתיב נסיעת רוכב האופנוע כאשר האחרון מצוי במרחק כה קצר מהצומת הייתה רשלנית בנסיבות הנ"ל ובהתנהגותו זו ולא הותיר לרוכב האופנוע כל אפשרות למנוע את התאונה.

35. בסיכומיו הפנה הנאשם מספר פעמים לרע"פ 7468/07 מרים לוקשינסקי נ' מ. ישראל במסגרתו זכתה הנאשמת מגרימת מותו ברשלנות של רוכב אופנוע אשר יצא לעקיפה ופגע ברכבה בתוך הצומת. שם בית משפט קמא נמנע מקביעת מהירות האופנוע ובית המשפט העליון קבע כי היה מקום בנסיבות אותו מקרה להניח לטובת הנאשמת כי מהירות האופנוע הייתה גבוהה ביותר בהתאם להערכת מומחי ההגנה. עוד נקבע שם כי אין לשלול אפשרות לפיה רוכב האופנוע היה מחוץ לשדה ראיית הנאשמת עת נכנסה לצומת.

בעניינו של הנאשם קבעתי כי מהירות האופנוע הייתה כ- 50 קמ"ש ובוודאי שלא נהג במהירות מופרזת. בנוסף כניסת הנאשם לצומת הייתה כאשר רוכב האופנוע היה בתוך שדה ראייתו של הנאשם ולא מחוצה לו, זאת

כאמור ניתן ללמוד מגרסת הנאשם לפיה התאונה התרחשה מיד עם כניסתו לצומת.

36. בנסיבות אלו לא ניתן להקיש מפסק דין לוקשינסקי ויתר הפסיקה אליה הפנתה ההגנה, שם נקבע בכל אחד ואחד מהמקרים כי הנהג השני נהג ברשלנות ובחלק מהמקרים אף ברשלנות רבתי.

37. לשאלה מדוע נכנס לצומת כאשר משאית מתקרבת אליו ומצויה במרחק כה קצר ממנו השיב הנאשם: **"יש שני נתיבים. נתיב אחד היה פנוי לגמרי. שני נתיבים לכל כיוון. אני התחלתי להחליק וברגע שראיתי שאין תנועה חוץ מהמשאית התחלתי להחליק, שהמשאית תעבור ואני אחצה את הצומת."** (עמ' 22 שורות 6-8 לפרוטוקול). לשאלה האם תכנן לעבור אחרי שהמשאית תחלוף השיב: **"לא אחריה. המשאית הייתה בניצב. ברגע שהמשאית עוברת אני יכול לחצות את הצומת. חיכיתי שהיא תעבור."** (עמ' 22 שורות 10-11 לפרוטוקול). מעדותו של הנאשם ניתן ללמוד כי תכנן להשלים את הכניסה לצומת רק לאחר חליפת המשאית. נשאלת השאלה מדוע לא המתין בקו הצומת עד לחליפתה ובמקום זאת נכנס לצומת טרם כניסתה. על כך השיב הנאשם: **"לא רציתי שתתגבר התנועה. ראיתי רק את המשאית והתחלתי להתגלגל."** (עמ' 22 שורה 14 לפרוטוקול) במילים אחרות, הנאשם החליט לקבוע עובדות בשטח, קרי כניסה לנתיב השמאלי והשלמת הכניסה לצומת מיד לאחר חליפת המשאית ובטרם יגיעו רכבים נוספים. למעשה הנאשם נכנס לצומת כשהוא מתכנן או לפחות מודע לכך שעליו להמתין בנתיב השמאלי מס' שניות עד שהמשאית תחלוף. גם התנהגותו זו מגיע כדי נהיגה רשלנית.

38. רשלנותו של הנאשם כפולה. התרשל בכך שלא הבחין בנהג האופנוע ממרחק של 50 מ' מהצומת חרף קיומו של שדה ראייה תקין והתרשל בכך שנכנס לצומת כאשר התכוון להשלים את הפנייה רק לאחר חלוף המשאית ובכך היה נחסם נתיב נסיעת האופנוע למשך מספר שניות.

39. מעבר לנדרש, יש לקבוע כי עצם כניסתו של הנאשם לצומת כאשר הוא מבחין במשאית המתקרבת לצומת בנתיב הימני, מגיעה כדי "חוסר זהירות" ולקחת סיכון מיותר, זאת כשהוא יודע שמדובר בשני נתיבי נסיעה ולא קיים איסור עקיפה לפני ובתוך הצומת. בהתאם, היה עליו לוודא לפני כניסתו לצומת כי אין מאחורי המשאית רכבים היוצאים לעקיפה. יובהר כי לא כל כניסה לצומת בנתיב השמאלי כאשר קיים רכב בימני מהווה נהיגה בחוסר זהירות, אך כאשר מדובר ברכב גדול כמו משאית אשר מסתירה את שדה הראייה ביחס לרכבים שנוסעים מאחוריה, היה על הנאשם להמתין על שזו תחלוף את הצומת כדי לוודא שהדרך פנויה.

לאור כל האמור לעיל אני קובע כי עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר ובהתאם אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ה, 05/02/2015 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נקבע לטיעונים לעונש ליום 10.3.2015 בשעה 12.00.

התייצבות הנאשם חובה אחרת יישפט בהיעדרו ויוצא נגדו צו הבאה.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ה, 05/02/2015 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

הוקלד על ידי מירב כהן ויניאק